

KOROŠEČ

Uredništvo in upravništvo v Velikovecu.

List izhaja vsak torek in petek.

Narocnina znasa: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrtletno 3 K.

Velikovec, 28. marca 1920.

Cene inseratov: enostopna petlirista ali nje prostor 1 krono. Uradni razglasi po 2 K. Pri naročilu nad 10 objav popust.

Poziv vsem našim političnim strankam.

Jugoslovani, zbrani dne 19. marca 1920 v Velikovecu na ustanovnem občnem zboru Jugoslovanske Matice, prosijo in rotiljo vse politične stranke, naj opuste za sedaj vse medsebojne boje in z združenimi silami omogočijo močnemu parlamentu v sedanjem odločilnem času ugodno rešitev vprašanja naših mej.

Domov bi radi!

Mnogo naših poštenih fantov in mož so lansko zimo Klančnik in druge take barabe zapeljale, še več pa prisilile, da so pristopili k folksverovcem in hajmverovcem. Počasi se tem zapeljanim revežem odpirajo oči. Sram jih je, da bi bili še dalje pri raznih avstrijskih ravbarbandah. Nič več nočejo stradati v Nemški Avstriji. Postali bi radi poštene fantje, poštene možje. Zato bi radi prišli domov. Vrnili bi se radi k svojim starišem, k svojim družinam. Pa celovški ravbarhaptmani jim tega ne dovolijo!

V ponedeljek, 15. t. m. se je zbralo veliko teh nesrečnih beguncev na

mostu pri Reineggerju, da bi se vrnili v velikovski okraj. Celovška vlada jim je bila namreč že obljubila, da se smejo vrniti. V zadnjem trenutku pa je prišel drug ukaz: „Nikamor ne smete, v Avstriji morate ostati! Šele čez šest tednov boste smeli domov.“

Ubogi fantje, ubogi možje! Kako vas celovška banda fopa! Ampak zakaj ste tako prokleta neumni in čakate, da vam koroška vlada dovoli, da se smete vrniti domov? Saj vam vendar v Celovcu ne morejo nič ukazovati! Vi ste tukaj doma, ste jugoslovanski državljani, torej nimate nič opraviti z Avstrijo. Za vas veljajo zdaj naše postave. Naše oblasti so vam dovolile, da smete domov, kaj torej še čakate. Če vas Nemci ne pustijo, pa pobegnite, kakor so to storili vsi tovariši. Ti so zdaj doma in se vam smejejo, ker ste tako neumni, da se bojite Nemcev!

Tihotapska predrznost.

Dne 30. jan. je hotelo 10 tihotapcev z nemške strani siloma prekoračiti železniški most čez Krko. Za povelje „Stoj!“ se niso zmenili in so se vrnili šele takrat, ko je stražar zgrabil za puško.

Dne 5. febr. je prisililo osem drznih tihotapcev stražarja v Baškem odseku, da je začel streljati, ker se na večkratni „Stoj!“ niso hoteli ustaviti.

Dne 8. marca je čul vojak zvezne patrulje pri „Papiermühle“ okoli 10. ure ponoči, da je pet tihotapcev stopilo v rečico Glinico in začelo gaziti

proti demarkacijski črti. Ko so bili tostran reke, jih vojak ustavi s trikratnim „Stoj!“ in v četrtič „Stoj, jaz bom streljal“. Nato so se tihotapci takoj zopet zavlekli v rečico in začeli streljati na stražarja. Vojak je seveda tudi streljal in pri tem je bila ustreljena ena ženska iz družbe tihotapcev. Tihotapci so zbežali, a mrtvo žensko so pustili na bregu Glinice. Dekle, ki je bilo v tem boju ustreljeno, se piše Barbara Fido, kateri naše oblasti niso nikdar izpostavila nobene propustnice.

Istega dne je hotela tudi neka druga skupina treh tihotapcev na istem odseku prekoračiti demarkacijsko črto z naše strani na nemško. Ustavljeni od naše straže, so tihotapci začeli streljati, nakar je streljal tudi naš vojak. Eden tihotapec je bil zadet. Pri njem so našli nahrbtnik, poln svinjskega in govejega mesa, ter revolver, iz katerega je oddal že štiri strele. Že 3. marca je izvedela vojaška oblast od našega zaupnika iz cone B, da je neki okoli 20 let star tihotapec, doma iz Kočevja, nečak neke gostilničarke v Celovcu, ki je znana pod imenom „Sonngretl“, vtihotapil v cono B v noči od 1. na 2. t. m. čez Glino pri Podkrnosu 21 svinj. Tihotapci so podrl podnevi čez Glino dve drevesi, ki so jih uporabili potem ponoči za prehod. Od vodje teh tihotapcev se je vedelo, da ima od naših oblasti izpostavljen potni list za izselitev v Ameriko, ki ga je pa, čeravno je že potekel, uporabljal le za tihotapstvo in za nam sovražno agitacijo. Dne 4. t. m. je izdala vojaška oblast povelje, da se mora popisani tihotapec zasledovati in aretirati. Slučaj je hotel, da je dne 8. t. m. pri Žrelcu ustreljeni tihotapec ista oseba. Piše se Ernst Jaklitsch.

Dne 9. marca se je približal neznan zločinec našemu stražniku Sl. Perešincu pri Žrelcu in mu je dal cigareto. Komaj je vojak pokadil pol cigarete, se je zgrudil nezavesten na tla in se je prebudil šele po dveh dneh. Cigareta je bila zastrupljena z opijem.

Dne 10. marca je stražnik v Baškem odseku ustavil sedem tihotapcev. Nato so tihotapci začeli streljati na stražarja. V boj sta posegla še dva naša finančna stražnika in tihotapci so jo morali popihati.

Ti slučaj, uradno potrjeni, so jasen dokaz, da postopajo naši vojaki popolnoma pravilno.

PODLISTEK.

Celovec in slovenski kmet.

(Der Rucksackverkehr — bis auf Widerruf eingestellt.)

1.

Celovčanom prokleta slaba prede,
Prenašati ne morejo več bede.
Zato pa tulijo naglas:
„Usmili se, antanta, nas!“

2.

Medtem ko glodamo mi kósti,
Mesa v coni A je dosti,
Zato ukaži SHS državi,
Med nami mejo naj takoj odpravi.

3.

Pripravljene imamo že vozove;
Povabili še druge bi tatove,
Da cono A bi izpraznili,
Ves živež semkaj izvozili.

4.

Ko bomo zopet enkrat siti,
Glasneje hočemo upiti,
Pri nas da prava so nebesa,
Kjer kruha dosti je in mésa.“

5.

Poslušajte, Celovčani,
Slovenski kmet kaj govori:
„Dovolj mi živeža imamo,
A zdaj ničesar vam ne dámo.“

6.

Če nočete več gladovati,
Bo treba z nami glasovati.
Šele potem bo konec strašne bede.
In zopet polne bodo vaše skledel“

Ker so Nemci, kakor smo že zadnjič poročali, te in enake žalostne dogodke izrabljali za agitacijo proti naši državi, je antantna komisija vso stvar preiskala in potem izjavila, da so se naši vojaki strogo ravnali po vojaških predpisih in da bi francoski, angleški in laški vojaki v takih slučajih ravno tako postopali.

V Nemški Avstriji rekvirirajo s silo.

Deželna vlada štajerska je naznanila deželni vladi za Slovenijo v Ljubljani in okrajnemu glavarstvu v Mariboru, da bo kmetom s silo rekvirirala živino in žito v radgonskem političnem okraju, ki meji na našo državo. Ker se bodo kmetje upirali, bo morala žandarmerija nastopati z orožjem. Zato prosi deželna vlada štajerska, naj naše oblasti opozorijo slovensko ljudstvo, da se bo vedelo ravnati. Po domače povedano: ko bodo avstrijski orožniki streljali na avstrijske kmete, naj se v obmejnih občinah naši ljudje poskrijejo, da ne bo kdo po nesreči ustreljen! Koroški kmetje, je še kdo med vami tak osel, da bi silil pod Nemško Avstrijo?

Gospodarstvo.

Naše konzularno zastopstvo v Gradcu.

V Gradcu je ustanovljeno konzularno zastopstvo kraljestva Srbov, Hrvatov in Slovencev. Svoj urad ima v Schubertstraße št. 16, uradne ure za stranke so, razen nedelj in praznikov, od 9. do 12. ure. Za vidiranje potnih listov plačajo Jugoslovani 3 dinarje (15 avstrijskih kron, tujci pa 10 dinarjev (50 avstrijskih kron).

Blago, naročeno v Avstriji.

Vsi oni, ki so pred 22. marcem 1919. v Nemški Avstriji naročili in plačali kako blago, a ga doslej še niso prejeli ter ga hočejo uvoziti, naj podružnici Centralne uprave za trgovski promet z inozemstvom v Ljubljani takoj točno naznanijo: 1. od katere firme imajo dobiti blago; 2. koliko in 3. za kako ceno (skupna vrednost) ter naj ji obenem pošljejo dokaze (fakture, legalizirane izpiske iz trgovskih knjig itd.), da je bilo blago plačano pred 22. marcem 1919.

Zaplenjeni transporti živil za Nemško Avstrijo.

Policija v Mariboru je zaplenila (konfiscirala) dva vagona moke, vagon slanine (špeha) in vagon prekajenega svinjskega mesa in klobas. Vse to je bilo namenjeno v Nemško Avstrijo, deželo lačenbergerjev.

Iz poštne službe.

Z dnem 16. marca se je uvedlo pri kr. poštne uradu Guštanj dostavljanje poštne pošiljatev po selskem pismo-nošu v sledeče vasi: I. okraj: Javornik, Tolsti vrh (zahodni del), Selenberg; II. okraj: Tolsti vrh (vzhodni del), Dobrije, Selovec. Dostavljanje se bo vršilo v I. okraju vsak ponedeljek, sredo in petek, v II. okraju vsak torek, četrtek in soboto.

Čebelarjem v uvaževanje. Odbor „Čebelarstva za Slovenijo“ je sklenil, da se smatrajo kot pravi člani samo tisti čebelarji, ki bodo najkasneje do 25. marca t. i. plačali celoletno članarino. S 25. marcem bodo podružnice sklenile sprejemanje novih članov za leto 1920. Pozneje se za leto 1920 novi člani pod nobenim pogojem več ne bodo sprejemali. Kdor se bo priglasil po omenjenem dnevu in plačal 24 K, se bo smatral za naročnika „Slov. Čebelarja“ brez vsakih drugih pravic. Naročniki se bodo sprejemali le v toliko, kolikor bo v zalogi omenjenega glasila.

Kdor je res značajan čebelar, ki ima smisel in srce za društveno življenje in delovanje in mu je predvsem za napredek v čebelarstvu, ta bo ostal v društvu ne glede na sladkor. Sebičneži, ki jim je samo za to, da bi se okoristili na škodo drugih, pa tako ne spadajo v naše društvo. Čebelarske podružnice niso nobene trgovske firme s sladkorjem ali pa morda celo tvornice sladkorja. Kdor je pristopil k podružnici samo zaradi „cukra za kofe“, ta naj prej ali slej izstopi. Tak možakar ni čebelar!

Podružnice, ki še niso poslale imenika „Čebelarskemu društvu“, naj to store nemudoma, sicer bodo črtane in so potem same odgovorne za posledice napram svojim članom.

Na severni strani Drave še ni nikjer nobene čebelarske podružnice, četudi bi lahko bile vsaj tri: v Grebinju (z Rudo), v Šmarjeti in Pokrčah. Za podružnico je treba 15 — 20 članov. Ako hočete, čebelarji, v kakem kraju svojo podružnico, zberite članarino po 24 K ter pošljite denar in imenik. Nato pride potovalni učitelj, ki bo vse uredil. Ne zamujajte časa! Ne ustanavljajte pa podružnic zaradi sladkorja, ampak zaradi čebeloreje in pridelovanja medu, ne da bi kupovali sladkor, ampak da boste prodajali strd in čebele!

Zveza čebelarskih podružnic v Piiberku.

Podjuna.

Liča vas. Naša banda prav lepo muzicira. Prvo trompeto piska neka Mica. Hodi od hiše do hiše in oznanja evangelij petega evangelista, ki menda v avstrijskih nebesih čaka na jugoslovanski špeh. Tja vleče tudi našo Mico. Mica, če obljubiš, da ne prideš več nazaj, ti že preskrbimo „fihpos“, da boš tam lažje živel. Namesto „kosivca“ lahko dalje ležiš, namesto večerje greš malo prej spat, za južino pa segreješ, kar ti bo zjutraj ostalo. Na ta način boš pa res prav lahko živel. Mica, se še spominjaš, kako ti je avstrijska komisija rekvirirala vse in staknila vsak kot? Jugoslovani ti pustijo vse, da nerediš, kar hočeš s svojimi pridelki. Da te pa ne spustijo v Celovec, imajo prav, nemška nebesa bi se prekucnila na tvojo trompeto in tvoj evangelist bi moral po glavi plesati. Če si sama tako zabita, da ne izprevidiš, kje je bolje, vsaj druge ljudi pusti v miru, da napravijo, kar hočejo, da ne bodo še otroci preklinjali starišev. Drugi trompetarji pridejo drugič na vrsto. Danes jim samo povemo, da če ne bodo prav trobili, jih pošljemo v kakšno „muzikalično šolo“, da se naučijo

„note“, posebno pa „pavze“, da bodo vedeli, kdaj treba prenehati.

Djekše. Izlet velikovškega ženskega društva. Vesele ure smo doživeli tukaj dne 7. t. m. Na vaški lipi je plapolala slovenska zastava, vse hiše so bile okrašene z narodnimi zastavicami. Krasen slavolok, ki ga je dal postaviti g. kapetan Simonič, je klical vsem gostom: Dobro došli! Ljudje, ki so že na vse zgodaj zjutraj prihiteli v cerkev, so se začudeno izpraševali: Kaj pomeni to? Pa dekleta in žene od ženskega društva so vedele povedati: Pričakujemo goste iz Velikovca. Marsikateri zakrknjen starec ali samec je majal z glavo: Na, to je pa že preveč, za ženske stavijo take kokolore. Namesto, da bi sedele doma za pečjo, pa lazijo na hribe. Sedaj je pa že vse narobe na svetu! Mlajši so bili drugih misli. Hiteli so k slavoloku in radovedni čakali na goste. Proti dvanajsti uri je veselo prikoralo pričakovana družba. Gdč. učiteljica Weber jih je sprejela v imenu dječkega ženskega društva z lepim nagovorom, g. župnik Benetek je pa izročil pozdrave domačega občinstva. Izletniki so bili pa tudi veseli lepega sprejema. Popoldan so priredili v šoli šaloigro „Kmet in fotograf“, potem so nam pa zapeli nekaj lepih narodnih pesmi. Gospa Mušičeva iz Grebinja je razložila pomen ženskih društev in g. Pavlica je navduševal dekleta in žene za narodno delo. Težko smo se ločili od ljubih gostov. Lep spomin so nam zapustili in samo eno željo imamo: Pridite še večkrat na Djekše!

Djekše. Tukajšnja orožniška postaja je nabrala za Malgajev spomenik 14 K.

Male Djekše. Dne 14. t. m. je nastal pri posestniku Mihaelu Neuhuber v Malih Djekšah, občina Ruda, na skednju požar, ki se je vsled lahke gorljive slamnate strehe razširil na hišo in svinjake.

Velikovec. Na god sv. Jožefa smo imeli tukaj ustanovni občni zbor podružnice Jugoslov. Matice. Največja soba tuk. deške šole je bila nabito polna udeležencev. Poleg zelo zanimivih poročil so se prečitala in odobrila pravila društva ter se izvolil odbor. Predsednik je odvetnik dr. Kandare.

V velikovškem okraju se morata ustanoviti vsaj še dve podružnici, in sicer v Železni Kapli in v Piiberku.

Velikovec. „Narodna čitalnica“ uprizoni v soboto, dne 27. t. m. ob 8. uri zvečer in v nedeljo, 28. t. m. ob 4. uri popoldne v telovadnici meščanske šole „Špansko muho“, burko v 3. dejanjih.

Libeliška gora. Ako kdo izmed bivših tovarišev ali italjanskih ujetnikov ve kaj natančnejšega o topničarju Mihaelu Mravljak, Libeliška gora, p. Libeliče, Koroško, dobi lepo plačilo. Njegov zadnji naslov je bil: K. u. k. F. Art. Reg. Nr. 6, M. W. Batt. 6. vojna pošta 424. Zadnjič je pisal 20. okt. 1918.

Št. Lipš. Žensko društvo v St. Lipšu je dobilo od Zveze ženskih društev v Velikovcu obleke, perila in obuvala za več revnih otrok. Naše mlado društvo je zamoglo tako že v drugem mesecu svojega obstoja pomagati več revnim strankam. Zato kliče v svojem in v imenu obdarovanih Zvezi in dobrosrčnim šta-

jerskim in kranjskim otrokom, ki so darovali obleko: Bog plačaj!

Pliberk. (Nova bolezen.) Bivši distriktni zdravnik dr. Herbst se jako marljivo in pogosto vozi s svojo lepo in zgovorno hčerko v Libuče in na Poniško. Človek bi mislil, da je tam vse bolno in okuženo! Sicer ne razsaja kaka kolera ali griža, pač pa se je pričela pojavljati nova nalezljiva bolezen — jugoslovanski duh. V teh krajih namreč prej za to ni bilo tal. Sedaj pa se je ljudstvo že tako okužilo, da mora zdravnik vsak dan tja. Pomaga še najbolj „dovžebiranje“. Molitvice je treba seveda vsak dan ponavljati, da kaj pomagajo. Dovžebirat pa zna najbolj dr. Herbst, zato hodi tako rad k „bolnikom“.

Pliberk. Odškodnino vsled vojne na Koroškem je zahteval tudi znani nemškutar Hans Schellander, češ, da so ga Srbi oropali. Sodniško je pa doguano popolnoma drugače. Zahtevamo, da se prej tozadevni akti pregledajo, predno se temu izplača odškodnina.

Pliberk. Vabimo na občni zbor kmetijske podružnice za Pliberk in okolico, ki bo na Cvetno nedeljo (28. marca) ob 3. uri popoldne v Narodnem domu. Spored: poročilo tajnika in blagajnika, volitev delegatov za občni zbor kmetijske družbe, licenciranje bikov, raznoterosti. Po občnem zboru bo poučno predavanje. Kmetje, pridite v častnem številu!

Pliberk. Tu se je ustanovila telefonska centrala z javno govorilnico.

Konovece. Hafnerjeva Nežka se je zopet vrnila iz blažene N. Avstrije. Že prej je obvestila svoje prijatelje, kaj jim vse prinese. Sedaj pa pripoveduje, kako imenitno je tam, kako je vsega dosti, posebno veliko pa sladkorja. Najbrž je čez zimo padal namesto snega. Kakor je šla v Celovec brez dovoljenja, tako se je tudi vrnila. Pred 14. dnevi je prišla tudi njena mati brez dovoljenja iz Celovca. Tudi ta ne more prehvaliti avstrijskih dobrot. Zraven pa grozi poštnim Slovincem, kako bodo še Nemci z njimi delali. Čudno, da vse k nam prihaja, četudi je v Avstriji vsega dovolj! Najbolj se pa čudimo našim oblastim, da dovoljujejo tako rajžanje tja in sem.

Rož.

Medborovnica. V sredo, dne 10. t. m. ob 3. uri popoldne smo spremljali k zadnjemu počitku g. Josipa Kirchbaumer, puškarja in posestnika na Otrovci. Umrl je v 71. letu starosti. Rajni je bil odločen in vkljub svoji visoki starosti navdušen Jugoslovčan. Domača zemljica, ki si jo tako iskreno ljubil, bodi Ti lahka!

Glinje. Kakor že skoraj povsod po koroški Sloveniji, se je tudi v Glinjah, naši nekdanji narodni trdnjavi, oživel društveno življenje. Po celi Sloveniji, posebno na Kranjskem dobro poznano pevsko društvo „Drava“ in skoraj najstarejša „Slov. čitalnica“ na slov. Koroškem sta pod vodstvom g. učitelja Blaža z vidnim uspehom zopet začeli delovati. Pevski zbor šteje nad 20 pevcev z zelo dobrimi glasovi, tako da nam obeta že v kratkem času nastopiti z nekaj lepimi koroškimi pesmimi. Navdušenje za petje je veliko. Celo iz nad eno uro oddaljenih vasi, kakor iz Loke, Ždovelj

in Medborovnice prihajajo pevci redno k pevskim vajam v Glinje. Med pevci je tudi nekaj prav muzikaličnih fantov, ki se pod vodstvom g. učitelja Blaža pridno vežbajo, tako da bo imel pevski zbor tudi svoj orkester. Fantje, le tako naprej. Živela „Drava“.

St. Jakob v Rožu. „Gledališko društvo v St. Jakobu v Rožu“ priredi koncem tega meseca v Šustarjevi dvorani v St. Jakobu veliko narodno igro iz zgodovine slovenskega Roža: „Miklovo Zalo“. Pri igri, ki se bo igrala na novo opremljenem društvenem odru, sodeluje okoli 30 naših fantov in deklet. Scenerijo je naslikal vrli naš domačin, g. Markovič iz Rožeka. Kostumi so iz kralj. dramatskega gledališča v Ljubljani. Igralo se bo dne 24., 25., 27. in 28. marca, in sicer 24. in 27. popoldne ob 3. uri, 25. in 28. pa zvečer ob 7. uri. Vstopnice se dobijo izključno le v predprodaji v konzumu v St. Jakobu.

Kotmaraves. Tukaj nekje imamo hudo študirano pastarico. Po leti pase dobre kravice, v jeseni in spomladi pa drobne ovčice kakor nekdanj sv. Neža. Pri tem delu ima dovolj časa, da razmišlja svoje žalostno stanje, in ko pride domu, napiše lepo pismo o „Schreckliche Szenen“ na Vankartu, o „verdammten Hundeh“, ki bodo kmalu „obcigali“, in še druge takšne nesrečne novice. Naše oblasti so ji mislile dobrohotno prisoliti eno po preveč klepetavem kljunu, a so za enkrat še pobesile grozečo roko. Zato pa rajši podamo odlomek iz pisma, ki ga je baje na svoje poročilo sprejela iz Celovca. „Jetzt werden die verdammten Hunde wohl bald abziehen müssen. Dann wird erst wieder lustig werden. Du mußt mit der Schnellzugsgeschwindigkeit hereinkommen. Wenn du kommst, bring der Mutter an Topfen (sir), Butter, Milch, Mehl, Speck mit, bitte, aber schnell.“ Ja, ja, tako si mislijo naši Celovčani. Proč s prokletimi Slovenci (psi nam pravijo), njim pa dajte vsega, pa hitro, hitro. Mi pa pravimo: Le počakajte še, našega sira in špeha še ne boste jedli tako hitro. Branijo ga zvesto in skrbno „prokleti slovenski psi“ pred tatinskim sosedom.

Podgrad pod Radišami. Dne 1. marca je bilo pri nas poskusno glasovanje. Čeravno smo šteli Podgrad med nemčurske vasi, so razen dveh žen vsi glasovali za Jugoslavijo. Sicer bo pa še ena od teh dveh glasovala za nas, ker je mož Slovenec. Pri nas je sedaj sicer vse na gorah pri delu, pa na dan poskusnega glasovanja so prišli vsi, da nam že naprej pokažejo, da hočejo biti Jugoslovani.

Golšovo. „Slava bode spet slovela, ki Slovincem da ime“, je moral navdušeno vzklikniti vsak obiskovalec prelepega shoda, ki se je vršil dne 7. marca v prostorni hiši pd. Možarja na Golšovem. Od blizu in daleč so prihitali vrli, jekleni, za mlado Jugoslavijo navdušeni zborovalci, da celo radovedni nemškutarji so prihitali poslušat zbrane gg. govornike. Iz bližnjih Borovelj je posetil ta shod g. ravnatelj dr. Mišič, ki je v svojem krasnem govoru z zemljevidom v roki dokazal, da je Jugoslavija po svoji velikosti, po bogastvu prirodnih zakladov in po obdajajočem jo morju res pravi biser nasproti Nemški Avstriji, ki je

neznatna, brez morja in obsojena na gospodarski pogin. Drugi govornik je bil g. župnik iz Kotmara vasi, ki je bil narodne zaspance in izdajalce materne slovenske besede in dokazal, da sta med drugimi bivši župan Lučovnik in veliki posestnik Razaj izdala slovenske pravice, ko so ju nemški mogočnejši spravili k polnemu koritu pri Viehverwertungsgesellschaft. Tretji govornik g. Dr. Čemer je pojasnjeval v navdušenih besedah pričujočim, da ima naša mlada domovina dovolj sveta, da bo vsak domoljub imel dovolj zasluska, da bo prostost za vsakega podanika zasigurana in da bo pravica temelj novi državi. G. Erbežnik iz Žihpolja je kazal vnebovpijoče krivice razsule Avstrije. Na njenem pogorišču vstaja naša slovenska domovina, ki bo v objemu z brati Hrvati in Srbi močna, slavna in srečna. Vsi smo se razšli s prepričanjem v prsih, da gre do sedaj teptani Slovan — zmagovito na dan.

Po širnem svetu.

Koliko morajo Nemci plačati,

Angleški listi pišejo, da bodo morali Nemci plačati 520.000 do 530.000 milijonov vojne odškodnine. —

Ko bi satan videl te številke, bi se tako prestrašil, da bi takoj zbežal v pekel in bi se več tednov ne upal med ljudi. Celovski frakarji so pač bolj korajžni! Le to jih jezi, da jim slovenski Korošci fige kažemo, ko nas vabijo in prosijo, da bi tudi mi pomagali plačevati to strašno vojno odškodnino.

Nemška Avstrija.

Obupni klic nemških penzionistov.

Dva upokojena finančna nadrepcijenta Anton L. in Janez S. se na dunajski „Finanzamt“ bridko pritožujeta, da dobivajo penzionisti, ki so se priznali za Jugoslavijo, vsled večje vrednosti jugoslovanskega denarja in drugih doklad najmanj petkrat večjo pokojnino kakor pa oni, ki so se podpisali za nemško Avstrijo. Kamor torej človek pogleda, v vsakem oziru je v Avstriji slabše. Še penzionisti silijo ven!

Poletni čas v Avstriji.

Dunajska vlada je sklenila, da uvede v Avstriji poletni čas, in sicer od 5. aprila do 13. septembra t. l.

Kravate po 775 K. „Arbeiterzeitung“ piše, da prodajajo na Dunaju kravate po 775 K. Blažena Avstrija!

Celovec. Dva boljševiška agitatorja sta prišla pred kratkim iz Rusije v Celovec, kjer sta priredila shod. Udeležilo se ga je dva tisoč celovških komunistov (boljševikov). Vlada je sicer shod prepovedala, a ni nič pomagalo. Ker ni policija nič opravila, je vlada poklicala iz Beljaka eno kompanijo folksverovcev. Pa tudi to ni nič pomagalo. Večina folksverovcev se je še sama udeležila shoda. Ker je bila vlada brez moči, se je shod vršil in končal z velikim navdušenjem. Zaradi velike draginje je prebivalstvo zelo razburjeno in kar očito zabavlja čez Avstrijo. Bati se je, da pride kmalu do demonstracij.

Politične novice.

Lahi in Madžari — pogoreli.

Madžari so prosili, naj bi jim mirovna konferenca vrnila nekatere kraje, katere jim je mirovna konferenca vzela in jih dala nam. Lahi so Madžare na vso moč podpirali, pa niso nič dosegli.

Mir z Avstrijo.

Iz Beograda poročajo, da je državni svet po tridnevnem posvetovanju sprejel mirovno pogodbo z Nemško Avstrijo.

Dr. Trumbič pri Dešanelu.

Predsednik francoske republike Dešanel je 15. t. m. sprejel v avdijenci našega ministra za zunanje stvari dr. Trumbiča.

Regent Aleksander se je vrnil v Beograd, ker se vršijo pogajanja za sestavo nove vlade.

Jadransko vprašanje še vedno ni rešeno. O rešitvi tega vprašanja se

zdaj pogajata laški ministrski predsednik Niti in naš dvorni maršal Balugdžič.

Iz ženske organizacije.

V sredo, 25. t. m. izlete ženska društva v Velikovecu, Vobrah, Grebinju in na Rudi v Šent Peter na Vašinjah. Pozivljamo naše zavedno žensstvo, naj se v kar najobilnejšem številu udeleži tega izleta. Sestanek v Šent Petru ob 1/2 3. uri pop.

POZOR!

Velikovski nemčurji so sklenili, da morajo folksverovci na vsak način dne 25. marca 1920 zasesti cono A. V Velikovec prikorakajo folksverovci z muziko ob 10. uri dopoldne. Slovesni sprejem bo na glavnem trgu. „Narodna“ zavednost vseh zažalnih nemčurjev zahteva, da se polnoštevilno in v paradi udeleže sprejema. Pripravljajni odbor. (Prip. uredni tva. Upamo, da bodo folksverovci to pot vendar držali besedo, saj so se že več ko stokrat napovedali, pa še vedno niso prišli.)

Pozor! Kmetje! Pozor!

Najvišjo ceno za ovčjo volno, oprano in neoprano, plačuje edino le J. Oswald, Velikovec, kavarna Sparrl. Prepričajte se!

Ženitvena ponudba. Trije mladeniči, od 22 do 26 let stari, s par tisoč kronami denarja, neomadeževane preteklosti in poštenega značaja, se žele priženiti na kako primerno posestvo z gospodinjstvi od 20 do 25 let. Vdove z enim otrokom niso izključene. Le resne ponudbe s sliko, ki se na zahtevo vrne. Tajnost zajamčena. Ponudbe pod „Nada“ št. 333, na uredništvo „Korošca“.

Dva konja vzame na krmo posestnik v bližini Velikovec. Uporabljal bi jih za poljska dela. Naslov pove upravništvo „Korošca“.

Radi odpovedi pošne vožnje se proda pod jako ugodni mi pogoji lahek, skoro nov, pokrit

poštni voz.

Poizve se pri Ignaciju Uranšek, Libelče. Ravno tam se proda vitel (gepel) še v dobrem stanju.

Primešaj krmil Mastin!

Enkrat na teden primešaj krmil pest praška Mastin. Ob pomanjkanju krmil, ko se uporabljajo nadomestna sredstva za krmila, pa se primeša dvakrat na teden. Redilni prašek Mastin je dobil najvišje kolajne na razstavah v Londonu, v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvalijo Mastin, ko ga enkrat poizkusijo, in ga ponovno rabijo. 5 zavojev praška Mastin zadostuje za 6 mesecev za enega prašiča ali vola da se bolje redi.

Ako se Mastin pri Vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem ga naročite po pošti. 5 zavojev Mastina K 20/50 poštnine prosto na dom.

Mazilo zoper garje

(naltomazilo) uniči pri ljudeh garje, lišaj, srbečico, kožne bolezni, izpušča je. Pri živini uniči garje. 1 lonček 6, po pošti 10 K 50 v.

Lekarna Trnkóczy
Ljubljana, Kranjsko. Zraven rotovža.

Krojaškega pomočnika išče Anton Koren, krojaški mojster v Črni pri Prevaljah. Hrana in stanovanje doma. Plača po dogovoru.

Gostilna se da v najem v hiši Posojilnice v Globasnici. Pri hiši je velik sadni vrt in vrt za zelenjavo, hlev in kegljišče ter okoli 4 birne posetve. Natančni pogoji in cena se izvedo pri načelstvu posojilnice v Globasnici.

Služkinja, ki z na tudi nekoliko kuhati, se sprejme v službo v družini Dr. Obersnelovi v Guštanju. Nastop takoj.

Išče se stanovanje v velikovski okolici. Če mogoče, naj bi se moglo rediti par svinj in koz. Naslov pove upravništvo.

Išče se dobro ohranjena slamoreznica. Ponudbe na Upraviteljstvo ekonomije Zelenk (Hirschenau), pošta Grebinj.

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov, bukov)
Tesan les (smrekov, jelkov, borov)
Okrogel les (smreka, jelka, bor, mecesen)
Bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej)
Drva (trda in mehka)
Stoječi les v gozdu
Smrekovo skorjo

kupi

vsako množino

„DRAVA“

lesna trgovska in industrijska družba

Z. O. Z.

v MARIBORU.

Kupi „Drava“ Maribor.

Kupi „Drava“ Maribor.

Oklic!

Potom javne dražbe (licitacije) se bodo dala za 5 let v najem in zakup vsa poslopja takozvane Čičmanove domačije v Dobrli vasi z vsem inventarjem in gostilniška obrt, ki se tam izvršuje. Dražba se bo vršila dne 29. marca t. l. ob 16. uri, in sicer pri Čičmanovi domačiji!

Izključna cena in najnižji ponudek se določita neposredno pred pričetkom dražbe. Pod izključno ceno se oddaja v zakup ne bo izvršila. Najvišji ponudek tvori zakupnina za eno leto, ki se mora po končani dražbi položiti v roke sodnega komisarja.

Kraljevsko okrajno sodišče v Dobrli vasi, dne 17. marca 1920.

Oklic.

Tožeča stranka Barbara Rapac pd. Mežnarca v Krčanjah št. 35 je vložila proti toženi stranki Alojziju Karlbauer, učitelju na Krčanjih, sedaj neznanega bivališča, radi 1600 K s prip. k opr. št. C 23/201 tožbo.

Narok za ustno razpravo se je določil na 2. aprila 1920 ob 9. uri dop. pred tem sodiščem v izbi št. 6 razpravna dvorana.

Ker je bivališče tožene stranke neznan, se postavlja g. sodni oficijal Ivan Rozman v Velikovecu za skrbnika, ki jo bo zastopal na njeno nevarnost in stroške, dokler ne nastopi sama ali ne imenuje pooblaščenca. Okrajno sodišče v Velikovecu.

Tridesetletna vdova z enim otrokom, išče službo kot gospodinja pri starejšem gospodu ali pri otrokih brez matere v mestu. Ponudbe na M. W. No. 23, poštno ležeče, Tinje, Koroško.

35 — 40 centov krompirja

(zgodnjega in poznega ter približno isto množino slame, ki bi se dala porabiti tudi za streho, proda pd. Dornberger na Rudi, št. 17.

Anton Lečnik, urar in zlatar v Borovljah priporoča svojo veliko zalogo ur v niklu, srebru in zlatu, uhanov, zakonskih prstanov, verižic, budilk in stenskih ur. Zlatnino in srebrenino kupuje po najvišji ceni.

Mariborska eskomptna banka, podružnica Velikovec

Telefon št. 7 (interurban).

Glavni trg št. 37.

Račun pošt. čok. urada SHS v Ljubljani: 11.696.

Centrala Maribor

Podružnica Murska Sobota

sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldno).

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo. Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice. Daje pojasnila vsak čas brezplačno.